

N:o 178.

Af herr **A. Göransson**, om upphäfvande af 12 kap. 3 § kyrkolagen.

I 12 kap. 3 § kyrkolagen föreskrifves, att det skall klämtas uti städerna alla söknedagar klockan 10 på morgonen och klockan 4 på aftonen, samt på landet hvar morgon och afton som hertill varit vanligt, och folket derigenom påminnas att bedja om välsignelse till deras förhafvande, och att Gud ville bevara öfverheten, förlåna frid och rolighet och en salig ändalykt. Syftemålet med detta stadgande har således varit både högt och ädelt; huru vida det i forna dagar någonsin vunnits, lemna jag derhän, men jag tror icke, att detta syftemål nu mera vinnes genom klämtningen, och att jag icke är ensam i denna uppfattning torde bevisas bäst deraf, att många församlingar i vårt land alldeles upphört med denna klämtning och i ännu flera verkställes den allenast under sommarmånaderna. På senaste tiden har man dock velat skaffa helgd åt detta kyrkolagens föräldrade påbud, och genom Kongl. Maj:ts nådiga resolution den 31 december 1889 (se bilagan), har Munsö församling i Upsala stift blifvit förständigad att verkställa klämtning enligt 12 kap. 3 § kyrkolagen, och i anledning af sistnämnda resolution har domkapitlet i Upsala genom cirkulär förständigat pastorsembetena inom stiftet att draga försorg om, att klämtning blefve verkställd enligt förut nämnda lagrum. Då klockare, enligt flera Kongl. Maj:ts utslag, numera icke är skyldig att verkställa klämtningen, så har församlingarne till följd af ofvan nämnda förständigande

måst anskaffa och aflöna särskilda personer, som verkställa denna klämtning. Härom vore nu ändå ingen ting att säga, om man kunde påvisa, att klämtningen gjorde någon nytta, men då jag ej kan tro derpå, anser jag det vara både onödigt och orätt att besvara församlingarne med detta onus endast för att bevara en gammal tradition. Då ett lagbud fallit så i glömska, att det opåttalt under många år i vissa delar af landet alls icke efterlevvats, i andra delar endast till en del efterlevvats och åter i andra delar, såsom i Upsala stift, endast efter förständigande från domkapitlet blifver efterlevvadt, så synes tiden vara inne, att detta lagbud antingen förändras eller borttages; ty att behålla ett lagstadgande, som, beroende af de särskilda domkapitlens subjektiva åsigter, tillämpas så olika på skilda orter inom vårt land, det kan väl icke vara riktigt och allra minst kallas för likhet inför lagen. Då kyrkomötet kommer att sammanträda detta år, har jag ansett tiden vara lämplig, att nu väcka förslag om ändring af denna del af kyrkolagen.

På grund af hvad nu blifvit anfördt, vågar jag vördsamt föreslå,

att 3 § 12 kap. kyrkolagen måtte helt och hållet upphöra att gälla, eller alternativt, att den i nämnde § föreskrifna klämtning må ske endast under sommar-månaderna från och med maj till och med september.

Om remiss till lagutskottet anhålles, äfvensom att utskottet måtte vidtaga de redaktionsförändringar, som kunna blifva behöfliga.

Stockholm den 28 januari 1893.

A. Göransson.

I motionens syfte instämmer

Nils Hanson.

(Bilaga.)

Till domkapitlet i Upsala.

Hos Kongl. Maj:t har Munsö församling genom sitt kyrkoråd anhållit att antingen helt och hållet eller åtminstone till någon del befrias från den skyldighet att låta verkställa klämtning i församlingens kyrka, hvilken enligt 12 kap. 3 § kyrkolagen ålåg församlingen; och hafven I den 4 innevarande månad häröfver afgifvit underdånigt utlåtande, dervid I, enär något giltigt skäl för den ifrågasatta befrielsen icke kunde anses vara andraget, afstyrkt bifall till ansökningen.

Vid föredragning af detta ärende har Kongl. Maj:t ej funnit skäl att berörda ansökning bifalla. Hvilket jag skolat Eder till kännedom och vederbörandes förständigande härigenom meddela.

Stockholm den 31 december 1889.

G. WENNERBERG.

W. Beskow.

Rätt afskrifvet från här förvaradt koncept betygar

ex officio
Hj. Westerling,
registrator i ecklesiastikdepartementet.